

ДУХОВНАЯ РЕАЛЬНОСТЬ

Влияет ли наше духовное состояние на физическое?

Выстраивание физического мира из духовных кирпичиков.

Еврейское озарение

Знакомство с учением Ребе

ШОФТИМ

Дварим

לעילוי נשמת אמונה וזכנתנו
האשה החשובה מצוינת במדותיה
בעלת מסירות נפש
מות דבורה ע"ה גrynberg
בת הרה"ח ר' אהרון מנדל
נפטרה אור ליום ג' - כ"א מנחם אב תשפ"ג
В память о нашей маме и бабушке
Дворе Гринберг
Дочери раввина Аарона Мендела Хазана

Она жертвовала собой ради еврейства
Покинула этот мир 21 менахем ава 5783

For sponsorship opportunities, email info@jewishinsights.org

©

Published and Copyright 2024 by

Shluchim Office International

816 Eastern Parkway, Brooklyn, NY 11213

718.221.0500

5784 - 2024

Founded in 2008 in memory of Rabbi Gabi and Rivky Holtzberg OB"М
Shluchim of the Rebbe to Mumbai India

А. Стражи города

Офицеры

ПЕРВОИСТОЧНИК 1 Дварим, 16:18

Судей и надсмотрщиков поставь себе во всех вратах твоих, которые Г-сподь, Б-г твой, дает тебе, для колен твоих; будут судить они народ судом праведным.

Раши:

«Судей и надсмотрщиков»: судьи – это судьи, выносящие приговор, а надсмотрщики – принуждающие народ исполнять их требования (быют они и заставляют) палкой и ремнем, пока человек не примет приговор судьи.

Солдаты

ПЕРВОИСТОЧНИК 2 Дварим 20:1-4

Когда выступишь на войну против врага твоего и увидишь коней и колесницы, народ, многочисленнее тебя, то не бойся их, ибо с тобой Г-сподь, Б-г твой, Который вывел тебя из земли египетской.

И будет: когда приблизитесь к битве, приступит священнослужитель и говорить будет народу.

И скажет он им: Слушай, Израиль! Близки вы сегодня к битве против ваших врагов, – пусть не робеет ваше сердце, не страшитесь и в смятение не приходите, и не трепещите пред ними.

Ибо Г-сподь, Б-г ваш, Он идет с вами, чтобы вести битву за вас с врагами вашими, спасти вас.

שִׁפְטִים וּשְׂטָרִים תַּפְעִן לְכָל שָׁעֵרִיה, אֲשֶׁר ה' אֱלֹהִיךְ נָתַן לְכָל שְׁבֻטִּיה, וּשְׁפַטּו אֶת הָעָם מִשְׁפָט צְדָקָה.

רש"י

שִׁפְטִים וּשְׂטָרִים. שׁופטים – דין נגנים הפוֹסְקִים את הדין, וּשְׂטָרִים – הרודין את העם אחר מצוותם (שמפני וכופתין) במקל וברצואה עד שיקבל עליו את דין השופט.

כִּי תֵצֵא לְמַלחֶמה עַל אִיּוֹב וּרְאִית סוס וּרְכֶב עַם רַב מִפְךָ לֹא תִּרְאֶה מֵהֶם כִּי ה' אֱלֹהִיךְ עַמָּה הַמּוֹלָךְ מִארֵץ מִצְרָיִם.

וְהִיא קָרְבָּכֶם אֶל הַמִּלְחֶמה וְנִגְשֶׁה חַפְּחוּ וְדַבֵּר אֶל הָעָם.

וְאָמַר אֱלֹהֶם שְׁמַע יִשְׂרָאֵל אַתֶּם קָרְבָּנִים הַיּוֹם לְמַלחֶמה עַל אִיבִּיכֶם אֶל יְרֵד לְכֶבֶכֶם אֶל תִּירְאֵו וְאֶל תִּחְפֹּאוּ וְאֶל תִּעֲרֹצְוּ מִפְנִיכֶם.

כִּי ה' אֱלֹהִיכֶם הַהֲלָג עַמְּכֶם לְהַלְּחָם לְכֶם עַם אִיבִּיכֶם לְהַזְּיעַ אַתֶּם.

Ребе

Княжеское послание

Рассказывается в мидраше Тейлим о том, как наш святой учитель, рабби Йеуда а-наси, во времена изгнания, изгнания в Рим, послал своих учеников, рабби Ами и рабби Аси, посмотреть и изучить, что происходит в городах Израиля, что нужно предпринять и т.д. И придя в один из городов, они стали интересоваться и просить показать им стражей города, натурей карты. А когда им представили воинов, которым было поручено охранять порядок и безопасность города, рабби Ами и рабби Аси сказали: «Это и есть натурей карта? - Напротив, это харувей карта (разрушитель города)! - Натурей карта - это писцы и знатоки, учителя Писания и Мишны, которые обучаю детей Б-жьему учению. И об этом сказано: «Если Г-сподь не построит дома и т.д.»» (Здесь рассказ Мидраша прерывается).

מסופר במדרש תהילים¹ אודות רבינו הקדוש, רבי יהודה הנשיא, בהיותו בזמן הגלות, גלות רומי, שלח את תלמידיו, רביAMI ורביASI², לראות ולבחון את הנעשה בעירות ישראל, מה צריך לפעול כו'. ובבואם לאחת העיירות, שאלו וביקשו שיראו להם את שומרי העיר, "נטורי קرتא", וכאשר הגיעו בפניהם את אנשי החיל שהיו ממונעים על שמירת הסדר והבטחון של העיר, אמרו ר'AMI ור'ASI: "אלו הם נטורי קרטא"? [= אלו שומרי העיר?!] - אדרבה: "אלין חרובין קרטא!" [= אלו מחריבי העיר!] - "נטורי קרטא" הם סופרים ומשנים", מלמדים מקרא ומלמדים משנה, שלומדים עם התינוקות תורה ה', זה מה שנאמר³ אם ה' לא יבנה בית וגוי" (עד כאן סיפור המדרש).

1. מזמור��כו בתחילת.

2. ראה בעורות ותיקונים למדרש תהילים (באבער) שם.
3. מזמור��כו בתחילת.

Вечный урок

Мидраш - это неотъемлемая часть Устного учения Торы. Это не сборник рассказов, но как и вся Тора, руководство к действию для каждого еврея во всех делах, с учетом его статуса и обстоятельств - как относительно тела, «малого города», так и относительно его ближнего и дальнего окружения, и даже города в Израиле. Ибо Всевышний дал человеку возможность, силы и право определять ход жизни.

Кто является истинными стражами?

Когда речь идет об укреплении и поддержании людей и еврейского города, то на первый взгляд и при первом предположении кажется, что те, кто охраняет безопасность и порядок и т.д., являются натурей карты. Однако в ответ на это приходит указание Торы - следует знать, что они не только не являются натурей карты, но напротив - они харувей карты. Кто же такие натурей карты? Это те, кто изучает Писание и Мишну с сынами Израиля.

והרי המדרש - שהוא חלק מהתורה שבעל פה - אינו ספר סיפוריים, אלא כלל התורה, שמהוה הוראה לכל אחד בישראל כיצד להתנהג בעניינו, במעמדו ומצוו - הן בנוגע לגוף שלו, "עיר קטנה זה הגוף", והן בנוגע לחוג והסביבה ועד לעיר בישראל, שהקב"ה נתן לו את האפשרויות, הכוחות והזכות להנחייג אותם.

כאשר מדובר החזקת וקיום של סביבה ועיר בישראל, הנה בהשכה ראשונה ובמושכל ראשון, נראה לו, שאלות ששמורים על הבטחון והסדר כו' הם "נטורי קרתא". ועל זה באה הוראת התורה - שצרכיך לידע, שלא זו בלבד שהם אינם "נטורי קרתא", אלא אדרבה: הם "חרובי קרתא"; מי הם "נטורי קרתא" - אלו תלמידים מקרא ומשנה עם בני ישראל.

Б. Синтез духовного и материального

Ребе Полиция нужна

Поскольку мы не можем полагаться на чудеса, нужны люди, чья работа – поддерживать порядок и обеспечивать безопасность, как сказано в Торе: «И берегите очень души ваши». Т.е. мы должны вести себя естественным образом и не можем полагаться на сверхъестественную помощь.

В результате, даже когда человек живет по Торе, ему может показаться, что натуралистическая карта – это полиция, которая обеспечивает закон и порядок в буквальном смысле. Когда рабби Ами и рабби Аси пришли по поручению рабби Йеуды а-наси выяснить и разузнать о положении города, они, разумеется, стали интересоваться и расспрашивать настоящих городских руководителей. Но даже в этом случае, спросив, кто у них стражи города, те представили людей, поддерживающих порядок и безопасность, как мы видим на первый взгляд.

והגע עצמאך: כיון שאין סומכין על הנס⁴, הרי יש צורך שייהיו בעיר אלו שתפקידם לשומר על הסדר והבטחון – כפי ציווי התורה: "ונשמרתם מאד לנפשותיכם"⁵, שכן צריכים להתנהג בדרך הטבע, ולא לסמוד על עניינים שלמעלה מהטבע.

ולכן, גם יהודי שמתנהג על פי תורה, יכול להיות מונח אצלו ש"נטורי קרתא" הם אלו ששומרים על הסדר והבטחון כפשוטו – שכן, כאשר רבי אמי ורבי אסי באו בשליחותו של רבינו הקדוש, רבי יהודה הנשיא, לחקר ולදרשו אודות מצבה של העיר, הרוי בודאי התענינו ובירדו אצל המנהיגים האמיטיים של העיר, אף על פי כן, כשהשאלו אצלם מי הם "נטורי קרתא", הציגו את האנשים השומרים על הסדר והבטחון כפשוטו, כפי שנראה בהשכמה ראשונה.

⁵. בהעלותך יי"ד, ט.

4. ראה רמב"ם ריש הל' תעניות. רמב"ן ומג"א וכן כתנת סופרים לסהמ"ץ שם.

Еда и питье обязательны

То же самое относится и к «малому городу», нашему телу. Еврейский закон предписывает нам заботиться о здоровье, правильно питаться и пить, а также использовать во благо все другие естественные средства. Как результат, когда человека спрашивают, кто является «городскими стражами» тела, он может ответить, что это части тела, которые потребляют и переваривают пищу и питье, тем самым поддерживая его в здоровом состоянии. Даже знаток Торы может дать такой ответ.

Материальное без духовного — путь к катастрофе.

История, рассказанная в Мидраше о рабби Ами и рабби Аси, служит уроком для каждого еврея во все времена, напоминая о том, на чем мы должны сосредоточиться. Тора действительно учит нас «беречь души» наши, поэтому следует защищать свое здоровье всеми естественными способами. Мы также должны обеспечить «закон и порядок в наших городах и окрестностях».

Но если все это стоит на первом месте в списке наших приоритетов, и когда нас спрашивают, кто является стражами «нашего города», а мы думаем только о «законе и порядке» (только о еде и питье), такой подход приносит разрушение нашему «городу» (о теле).

ועל דרך זה בנווגע ל"עיר קטנה זה הגוף":

כיוון שעל פי דין השולחן עורך צורך יהודי לשמר על בריאות הגוף, על ידי סדרי האכילה ושתייה וכו', וכל הנהגות שעל פי הטבע - הנהgas אשר שואלים אותו מי הם ה"נטורי קרתא" של ה"עיר קטנה זה הגוף", הרי גם יהודי שהוא בן-תורה יכול לענות ש"נטורי קרתא" הם האברים שעל ידם מתבצעת האכילה ושתייה, אברי העיכול, שהם מנהלים את כל ה"מכונה" של הגוף באופן שהיהו גופ בריא.

ועל זה באה ההוראה מסיפור המדרש אודות רביAMI ורביASI שבאו בשליחותו של רבי יהודה הנשיא, ואמרו בשעתו לאנשי העיר שביקרו בה, ולאחר כך נעשה חלק בתורה שבבעל פה, בთור הORAה לכל אחד ואחד מישראל בכל זמן ובכל מקום - שידעו היכן נמצאים בעולם. הZN אמרת שישנו ציווי בתורה "ונשמרתם מאד לנפשותיכם", שלכן נדרש להיות זהיר בבריאות הגוף על פי דרכי הטבע, צורך לשמר על הסדר והבטחון של הסביבה והעיר כו'

אבל, אם ההנחה היא בעניין זה, וכאשר שואלים מי הם "נטורי קרתא", לא מזכירים עניינים אחרים, אלא מתחילה עם אכילה ושתייה, ושמירה על הסדר והבטחון על פי דרכי הטבע - הרי זו גישה שמחരיבה חס ושלום את העיר כפשהה, וכן את ה"עיר קטנה זה הגוף".

Когда любой человек — и особенно еврей — верит, что поддержание работоспособности тела обеспечивается пищей и питьем, физическими упражнениями, сном и ведением бизнеса, и считает их «стражами города», ему говорят, что если эти усилия имеют более высокий приоритет, чем Тора и заповеди, добро и святость, то это разрушит тело. То же самое относится и к людям, которые верят, что существование их общины или города гарантируется лишь наличием полицейского, который защищает порядок на улице.

Полиция поддерживает порядок на улицах и в городе в целом, а все остальные вопросы, связанные с его существованием, рассматривает во вторую очередь. Такой подход может быть деструктивным.

כאשר אדם סתום, ויהודי בפרט, סבור שהקיום של ה"עיר קטנה זה הגוף" הוא על פי חוק הטבע, אכילה ושתיה, טiol ושינה והרוחה במסחרוכיווצאבזה, שענינים אלו נחשבים אצל ל"נטורי קרתא" – אומרים לו, שם עניינים אלו, קודמים לענייני התורה ומצוות, טוב וקדושה, הרוי זה מחריב את ה"עיר קטנה זה הגוף".

וכמו כן, כאשר סבור שהקיום של החוג והקהילה והעיר הוא על ידי זה שישנו שוטר ששומר על הסדר ברחוב, וישנם שומרי העיר ששמורים על הסדר הכללי של העיר, ורק אחר כך חשוב על עניינים נוספים לצורך קיומה של העיר – הנה על ידי דרך כזו מחריבים את העיר.

Духовные усилия - гарантия, что естественные усилия увенчиваются успехом.

Если мы хотим, чтобы полиция и сотрудники служб безопасности успешно справлялись со своей задачей — не пускать в еврейский город врагов, но впускать друзей, — нужно обеспечить его школой и ешивой с преподавателями Торы, Мишны, Талмуда и еврейского закона. Это главные «стражи города».

Аналогично, если мы хотим, чтобы еда и питье были полезны для тела в физическом смысле. Чтобы гарантировать это, нужно начинать свой день с молитвы и изучения Торы,

אם רוצים שהשוטר, שומר הסדר והבטחון, אכן ישמור מפני האויב שאין להכנסו לעיר, ויכניס את המשיע שחייבים להכנסו לעיר – יש להבטיח שישנו תחילה "חדר" ו"ישיבה" עם מלמדים מקרא משנה וגמר עד לשולחן ערוץ בפועל, שהם "נטורי קרתא".

וכמו כן אם רוצים שהאכילה ושתיה יהיו לטובה הגוף כפשוטו – צריך להתחיל את היום בתפילה ולימוד, ולעין בשולחן ערוץ לדעת כיצד עליו לאכול ולשתות, וכייד עליו לנחל את המשחר;

.8. מודמור��כו בחתולתו.

.6. ראה חגינה צו, א.
.7. לך ג', יג.

соблюдать предписания еврейского закона о том, как есть и пить, и соблюдать еврейский закон в нашей деловой жизни. Это гарантирует, что еда, питье и бизнес не разрушат нас, а укрепят. Однако, начиная день с еды и питья, мы уподобляемся животным, пожирающим и лакающим таким образом, который не свойственен человеку и разрушителен для тела.

То же самое касается и города. Чтобы гарантировать, что законы, регулирующие жизнь его жителей, не будут сродни лишенным нравственности законам Сдома и Аморы, необходимо искоренить зло. Для этого нужны «городские стражи». Они должны отвечать за образовательную систему, основанную на священных ценностях. Эти «городские стражи» должны обучать правителей и сотрудников правоохранительных органов тому, как заботиться о городе должным образом — кого следует опасаться, кого следует принимать и т.п. Это превращает город в место, достойное Б-жественной защиты.

ואז, יהיה האכילה ושתיה והמסחר באופן שלא זו בלבד שלא יחריבו אותו, אלא אדרבה - שיבנו אותו. אבל אם יתחיל באכילה ושתיה - אז ייה אוכל ושותה כבכמה⁶, שאז, אין זו אכילתبشر סתם, אלא באופן של "זולל וסובא"⁷, שמהריבה את ה"עיר קטנה זה הגוף".

וכן בקשר לעיר כפשהותה: כדי להבטיח שסדרי העיר לא יהיו כמו הסדרים של "סdom ועמורה", יש לשולב בשילוח גמורה את ההנאה של רעים וחטאיהם לה"⁸, ולכך יש צורך להקדים את ה"נטורי קرتא", אלו שמנחים את החינוך על טהרת הקודש, שהם מוחנים את מנהיגי העיר, ומוחנים את שומרי העיר שידעו כיצד לשמר על העיר, מפני מי צריך להיזהר, ואת מי צריך להכנס לעיר, שעל ידי זה נעשה מעמד ומצב ש"ה גור' יבנה בית" ו"ה' גור' ישמר עיר"⁹ (כפי שהמדרש מסיים את סיפור המעשה אודות רביה יהודה הנשיא).

Б. Синтез духовного и материального

Приправа под названием суббота

ПЕРВОИСТОЧНИК 3 Мидраш раба, 11:4

Рабби Йеуда а-наси устроил субботнюю трапезу для своего друга Антонина-императора.

Рабби Йеуда приготовил все блюда до субботы. И поскольку он не зажигал огня в субботу, то подал их к столу холодными. Однако императору это не помешало – он ел их, и они были ему вкусны. Через некоторое время рабби Йеуда а-наси снова пригласил Антонина на трапезу, на этот раз в будний день, и подал ему горячие блюда. В конце трапезы Антонин сказал: «Блюда, которые я вкушал на предыдущей трапезе, были вкуснее для меня, чем эти блюда, хотя блюда на предыдущей трапезе были холодными». Сказал ему рабби Йеуда: «Вы правы. Причина в том, что в сегодняшних блюдах не хватает одной приправы»..

Разозлился Антонин: «Да разве на кухне императора чего-то не хватает? Почему вы не попросили, чтобы я принес эту приправу?»

Ответил ему рабби Йеуда: «Эту приправу вы не смогли бы мне принести. Название этой приправы – суббота».

Еще больше разозлился Антонин: «Суббота? Я никогда не слышал о такой приправе».

Объяснил ему рабби Йеуда а-наси спокойно: «Та трапеза была субботней, и особенная атмосфера придала еде особенный вкус, а

רַבִּי יְהוֹדָה הַנְּשֵׁיא עָרֵךְ סְעֻודָת
שְׁבָתְלִי? לִידְיוֹ אֲנָטוֹנִינָוס הַקִּיסָּר.

רַבִּי יְהוֹדָה הַכִּין אֶת כָּל
הַמְּאַכְּלִים לְפָנֵי שְׁבָתְלִי, וּמְכִינוֹ
שְׁאָסּוֹר לְהַדְלִיק אַשׁ בְּשְׁבָתְלִי,
הָגִישׁ אֶתְמָם קָרִים לְשְׁלִחָן, אֲוָלָם
לְקִיסָּר הַדָּבָר לֹא הַפְּרִיעַ – הוּא
אֲכֵל מִמֶּם, וְהֵם הַיּוּ טָעִימִים לוֹ.
כַּעֲבָר זָמָן מָה שָׁוב הַוְּמִין רַבִּי
יְהוֹדָה הַנְּשֵׁיא אֶת אֲנָטוֹנִינָוס
לְסְעֻודָתָה, הַפְּעָם בַּיּוֹם חֶלְבִּי,
וְהָגִישׁ לְפָנֵיו תְּבַשְּׁילִים חֲמִים.
בַּסּוֹף הַאֲרוֹחָה אָמַר אֲנָטוֹנִינָוס:
"הַתְּבַשְּׁילִים שְׁאַכְלָתִי בְּסְעֻודָה
הַקְוֹדֶמת קַיּוּ טָעִימִים לֵי יָוֹתָר
מִהַּתְּבַשְּׁילִים הָאֱלֹהִים, אֲרֵךְ עַל פִּי
שְׁהַתְּבַשְּׁילִים בְּסְעֻודָה הַקְוֹדֶמת
הַיּוּ קָרִים". אָמַר לוֹ רַבִּי יְהוֹדָה:
"אֲפָה צָדָק. הַסְּבָה הִיא
שְׁבַתְּבַשְּׁילִים הַיּוּ חָסֵר תְּבָלִין
אֶחָד".

הַתְּרִיגָּו אֲנָטוֹנִינָוס: "וְכֵי בְּמִטְבָּח
שֶׁל הַקִּיסָּר חָסֵר מִשְׁהוּ? מַהוּ
לֹא בְּקַשְׁתִּי שְׁאַבִּיא לְכָא
הַתְּבָלִין?"

אָמַר לוֹ רַבִּי יְהוֹדָה: "אֶת הַתְּבָלִין
הָזֶה לֹא חִיֵּת יָכֹל לְהַבִּיא לֵי.
שְׁמוֹ שֶׁל הַתְּבָלִין הָוֹא 'שְׁבָתְלִי'."

הַתְּרִיגָּו אֲנָטוֹנִינָוס עוֹד יוֹתָר:
"שְׁבָתְלִי? מַעֲזָלָם לֹא שְׁמַעַתִּי עַל
תְּבָלִין כֵּזהּ".

הַסְּבִיר לוֹ רַבִּי יְהוֹדָה הַנְּשֵׁיא
בְּנִיחָתָה: "הַסְּעֻודָה הַהִיא הִיְתָה
סְעֻודָת שְׁבָתְלִי, וְקַרְשָׁת הַשְּׁבָתְלִי

сегодня простой будний день, поэтому и вкус еды простой, не особенный».

נִתְנָה לְאַכֵּל טֻעם מִיחֶד, וְאַל
הַיּוֹם הוּא יוֹם חַל רְגִיל, וְלֹכְן
גַּם טֻעַמו שֶׁל הַאַכֵּל רְגִיל וְלֹא
מִיחֶד.

Мезуза - средство безопасности

ПЕРВОИСТОЧНИК 4 Иерусалимский талмуд, Pea I, 1:35

Царь Артабан, последний царь Парфии, послал рабби Йеуде а-наси красивый и дорогой жемчуг.

הַמֶּלֶךְ אַרְטָבָן, מַלְכֵם הַאֲחַרְנוֹן
שֶׁל הַפְּרַתִּים, שַׁלֵּחַ לַרְבָּנוֹ
הַקָּדוֹשׁ – רְبִי יְהוּדָה הַנּוֹשִׂיא
– מְרֹגְלִית אַחַת טֻובָה וַיַּקְרַב
מְאוֹד.

Сказал Артабан рабби: «Пошли мне вещь, которая так же хороша, как и он». Послал ему рабби Артабану одну мезузу. Сказал Артабан рабби после того, как получил мезузу: «Я послал тебе вещь, ценность которой не измерить золотом, а ты посылаешь мне вещь, которая стоит так дешево?!

אָמַר לו אַרְטָבָן לַרְבִּי: "שַׁלֵּחַ לִי
דָּבָר שְׁטוּב כְּמוֹךְ". שַׁלֵּחַ לו רְבִי
לַאֲרַטָּבָן מְזוּזָה אַחַת. אָמַר לו
אַרְטָבָן לַרְבִּי אַחֲרֵי שִׁקְבָּל אֶת
הַמְּזוּזָה: "אַנְיִ שְׁלַחְתִּי לְךָ דָּבָר
שְׁעַרְכֵּו לֹא יִסְלָא בְּפּוֹ, וְאַתָּה
שׁוֹלֵחַ לִי דָבָר שְׁשָׁוָה כָּה זֹול?!"

Ответил рабби Артабану: «Ты послал мне вещь, которую я должен охранять от того, чтобы ее не украли и не потеряли, я же послал тебе вещь, с которой ты спишь, а она (мезуза) охраняет тебя, ибо написано: “Когда пойдешь, (Тора) будет руководить тебя; когда ляжешь (спать), будет охранять тебя” - когда пойдешь днем, Тора наставит тебя на добрый путь, а когда заснешь ночью, она убережет тебя, чтобы не навредил тебе никто во сне».

אָמַר לו רְבִי לַאֲרַטָּבָן: "אַתָּה
שְׁלַחְתִּי לְךָ דָּבָר שְׁאַנְיִ צָרִיךְ לְשִׁמְרָה
עַלְיוֹ שְׁלָא יִגְנֵב וְשְׁלָא יִאֲבֵד, וְאַנְיִ
שְׁלַחְתִּי לְךָ דָּבָר שְׁאַתָּה יִשְׁן לְגַם,
וְהִיא (הַמְּזוּזָה) מִשְׁמְרָת אַתָּה,
כְּכֹתֶב, "בְּהַתְּחִלָּקָה תִּנְחַחַת אַתָּה,
בְּשִׁכְבָּה תִּשְׁמַר עַלְיָךְ" – כְּשֶׁאַתָּה
מִהְלָךְ בַּיּוֹם הַתּוֹרָה תִּדְרִיךְ
אַתָּה בְּדַרְךְ טֻובָה, וּכְשֶׁאַתָּה יִשְׁן
בְּלִילָה הִיא תִּשְׁמַר עַלְיָךְ שְׁלָא
יַאֲנֵה לְךָ רָע בְּשִׁנְטוֹתָה.

Лекарство, имя которому сострадание

ПЕРВОИСТОЧНИК 5 Иерусалимский талмуд, Pea I, 1:35

Один теленок, которого вели на убой, пришел и спрятал свою голову в полу одежды рабби Йеуды а-наси и заплакал. Сказал рабби теленку: «Ступай, для этого ты и создан, для убоя». И изречено было с Небес: «Поскольку он не сжалился над созданием - пусть на него свалятся страдания».

עַגְל אֶחָד, הַיּוֹ מַזְלִיכִים אֶתְהוֹ
לְשִׁחְטָה. הַלְּה וְתַלְה הַעַגְלָה
בַּתּוֹה כְּנָפָגָה שֶׁל רְבִי יְהוּדָה
הַנּוֹשִׂיא וּבָכָה. אָמַר לו רְבִי לְעַגְלָה:
לְךָ לְכָה נוֹצְרָת, לְשִׁחְטָה. אָמְרוּ
מִשְׁמִים: הַוְאִיל וְאַינְוּ מַרְחָם עַל
הַבְּרִירּוֹת – שְׁיִבְאָו עַלְיוֹ יִסּוּרִין.

И благодаря другим действиям его страдания ушли. Рассказывают, как однажды служанка рабби подметала дом, и лежали там мышата, и она стала выметать их. Сказал он ей: «Оставь их, ибо сказано: «И милосердие Его на всех творениях Его». И изречено было с Небес: «Поскольку он склонился - склонимся над ним», и прекратились его страдания.

על ידי מעשה אחר הילכו יסורי, ומספרים: ביום אחד היה רבי את מטהטאה שפחתו של רבי את הבית, היו מנהיגים שם בני חלדה והיתה מטהטאה אותן. אמר לה: הניחי אותן, הרי נאמר: "ורחמי על כל מעשיהם". אמרו משלמים: הואיל ומרחם - נרדם עליו, ואו פסקו יסורי.

Средства к существованию

ПЕРВОИСТОЧНИК 6 Игрот Кодеш, т. 7, стр. 37

Одна из ошибок, которые можно заметить среди людей, - это то, что они отделяют материальное от духовного (что в очень отдаленном смысле указывает на отсутствие веры, веры в то, что Б-г един и имя Его едино как в материальном, так и в духовном измерении). Поэтому им кажется, что если бизнес идет не как надо, нужно менять что-то только в самом бизнесе, и не думают о том, что возможно нужно менять что-то в вопросах Торы и заповедей, являющихся каналом для заработка. Между тем, когда человек проявит усердие в трех уроках, одинаково обязательных для каждого, в изучении Пятикнижия, Тейлим и Таний, а также в установлении времени для Торы в дополнение к вышесказанному, в открытой части Торы и в хасидизме, тогда также материальная сторона бизнеса будет идти хорошо и приносить радость.

אחת מהטעויות שרואים אצל אבראים, שמחלאקים בעולם הנשי מון הרוחני (שבירות דקדוקת הוא ענין הפה האמונה, דאמונת ה' אחד ושמו אחד הן בנסיבות והן ברוחניות) בימי לא נראה להם שם העסק איינו כדי, צירה לחפש רק לתוך בנזגע להעסק עצמו, ואין חושבים אולי זה מפני שאיריך למלאות מה בענייני תורה ומצוות, שהם אנור לפראנסה, וכאשר יהיה חזק בשמירת שלשת השעות השווים ותנייא לכל נפש, בחמש תחלימים ותנייא הידועים, גם בקביעות עתים לتورה נוסף על הפ"ל, בנגלה ובחסידות, הנה או גם גישימות העסק יהיה חלק וטוב ובשמחה.

Благотворительность

ПЕРВОИСТОЧНИК 7 Игрот Кодеш, т. 11, письмо 3584

В ответ на письмо от воскресенья... Что касается заработка и состояния бизнеса такого-то:

Разумеется, излишне напоминать, что лучший совет в том, как предотвратить трудности в увеличении заработка, - это, прежде всего, приумножить пожертвования, о чем

במננה על מכתבו מיום הראשון... בהנצע לפרשטו ומצב העסק שלו:

בודאי לモתר לעזרו אשר עצה הייצה למנע הקשוים בהרחבת הפרשסה, הוא, לכלראש להרבות בצדקה, שעלה זה

говорит Святой, благословен Он, питающий и обеспечивающий всех: «Испытайте Меня этим». И отметили уже наши мудрецы, что дар Святого, благословен Он, не только в том, что Он «благословит тебя», но и в том, что «сохранил тебя» от всего, во всем, и будет использоваться в здравии и радости. И чем больше пожертвований, тем больше успех.

אומר הקב"ה ה'נו ומרגנס לכל,
ובחנוני נא בזאת, וכבר אמרו
רו"ל שהבטינה של הקב"ה הויא
לא רק בברכה אלא גם ויישמה,
שייה שומר מכל בכל וישתמש
בה מותה בראיות ושמהה,
וככל שירבה בצדקה תתרבה
הצדקה...

ПЕРВОИСТОЧНИК 8 Игrot Кодеш, т. 12, письмо 3897

И, может быть, вы еще помните, как я сказал вам тет-а-тет, что вопрос мира в семье касается также и заработка, как сказано в Мишне, в конце трактата Укцин...

И если нужно прикладывать усилия, согласно Торе, в мирских делах, от которых зависит заработка, то тем более нужно делать это в тех делах, от которых, согласно Торе, зависит заработка, и распространяться об очевидном излишне...

ואולי זכר עדיין מה שאמרת
לו בדבר פנים בפנים אשר ענן
DSLLOM בית נוגע גם לפרשנה,
וכדבר משנה סוף עוקצין...

ואם אricsim להשתדל – על
פי תורה – בעניינים הטבעיים,
שבהם תליה הפרנסה, על אחת
כמה וכמה שאריך להשתדל
בעניינים שעיל פי תורה שבhem
תלייה הפרנסה, והאריכות בדבר
הפשטות אה לモתר...

ПЕРВОИСТОЧНИК 9 Мишна, Укцин, 3:12

Сказал рабби Шимон бен Халафта: «Не нашел Святой, благословен Он, другого сосуда, вмещающего благословение для Израиля, кроме мира, как сказано (Теилим, 29): “Г-сподь даст силу народу Своему, Г-сподь благословит народ Свой миром”».

אמר רבי שמעון בן חלפתא, לא
מציא הקדוש ברוך הוא כל מחייב
ברכה לישראל אלא שלא שלום,
שנאמר, "ה' ע' לעמו יתנו ה' יברך
את עמו בשלום".

11. ראה בה לטו אויה היל ציצית ס"ה. היל סוכה ר"ס תרוכה.
12. ירמ"י י"ד, י"ז.
13. מלאכי ג, ג.

9. נהדרין ג, ס"א. וראה סוטה ח, ב ואילך.
10. טשו"ע (ודאודה"ז) או"ח הל' תפילה ס"ה ס"א). וראה
תניא פמ"א (ונ, ב).

Шизофрения

ПЕРВОИСТОЧНИК 10 Ликутей Сихот, т. 36, стр.. 297

Точность в возложении тфилина для тех, кто нуждается в благословении для своих родителей и т.д. - И взаимосвязь здесь понятна также по-простому (по предпринимаемым действиям - это мера за меру),

«шизофрения» (какой бы ни была причина ее возникновения), ее суть - несоответствие между реальностью (окружающим миром), какая она есть, и тем, как больной «видит» и воспринимает ее своим разумом. И, как результат:

1) Эмоции вторят разуму, исполненному страха, тревоги, что человеку хотят навредить.

2) Время от времени происходят перепады (вплоть до противоположного): от необоснованного страха к воодушевлению и т.д., расщепление личности и мировоззрения и т.д.

Тфилин - составляющая заповеди. Его уникальная сила - подчинить сердце (эмоции) и мозг (разум) Б-гу, о котором сказано: «Я Г-сподь, не изменяюсь», и, как результат: соответствие между разумом, чувством и реальностью и т.д.

דִיק בְּהַנֶּחֶת תְּפִלֵין דְּהַזּוֹקִים
לְבָרְכָה, הַחֲוִירִים שְׁלָהֶם וּכְו' . -
וְבָזָה שִׁיכוֹת מוּבָנָת גַם בְּפִשְׁטוֹת
(וַעֲלָה פִי הַנֶּגֶה, הַמּוּבָנָת גַם כֵן
בְּפִשְׁטוֹת - מִדָּה 9 כְּנֶגֶד מִדָּה):

סְכִיוּפְרִנְיה" (מה שלא תחיה
סְבִתָה) עֲנֵינָה - אֵי הַתְּאִמָה בֵין
הַמְצִיאוֹת (דְּהַסְבִּיבָה) כִּמוֹ שְׁהִיא
- לְכֹמוֹ שְׁהַחֲזָלה "רוֹאָה" וְתוֹפֵס
אותה בשכלו, ובמילא:

1) נָולְדוּ אַצְלוֹ (מדות מתאיימות
לְרִאֵית שְׁכֵל זו), פְּחָד, יְרָאָה
שְׁרוֹצִים לְהַיְקֹו וּכְו' .

2) מִזְמָנוֹ לִזְמָן שְׁגָנִים וְעַד לְהַפְּהָה:
מִפְחָד בְּלִתִי מִבְסָס בְּמִצְיאוֹת -
לְרוֹמָמוֹת הָרוֹם בְּלִתִי מִבְסָת
וּכְו', פְּצֹול הַנֶּפֶשׁ וְהַשְּׁקָפָה וּכְו' .

תְּפִלֵין - חָלֵק מִהְמַצּוֹה וְסִגְלָתָה:
לְשָׁעַבְדָ הַלֵּב (הַמְדוֹת) וְהַמּוֹעֵך
(שְׁכֵל) לְאַלְקִים אַמְתָ212 - עַלְיוֹן
גַּאֲמָר 13 אַנְיָהָן לֹא שְׁגִינִיתִי -
וּבְמִילָא: הַתְּאִמָה בֵין הַשְּׁכֵל
הַרְגֵשׁ וְהַמִּצְיאוֹת וּכְו' .